

Юбилейни випуски 40 г. Випуск 1971 г.

Далечната 1971 година ни връща към спомените, свързани с училището. А то е все още там! Кацнало на хълма, като бяла птица, засмяно в каменната си премяна, изпълнено с изненади. То е вечно, защото е изпращало и посрещало много ученици, защото им е дарявало знания, сила, обич и мечти!

Спомените на всеки един от нас са общи и различни, но винаги свързани с него. Всички помним директорите, учителите си, класните ръководителки Гена Найденова и Надежда Чернева, която вече не е между живите. Разбира се, всеки е запомнил различни детайли – случки, отношение на учител към него, приятни и неприятни моменти! Важното е, че къ-

дето и да сме по света, ние ще ги свързваме с приказно красивия си роден град Балчик, с прекрасното синьо море, с училището – тази крепост на знанието, вдъхваща уважение и уважение. Трудните времена не са в състояние да изтрият спомените от училищни приятелства, любови и мечти!

Всеки един от нас е поел своя труден път в живота, реализирал е мечтите си, създавал е свое гнездо, нови приятелства, събрал е мъдрост и жизнен опит през всичките тези 40 години, минали като сън. Няма значение дали някой от нас са бедни или богати, реализирани или не, направили кариера или не дотам. Не е важно кой какво място заема в обществото и

на какво ниво е. На този ден ние се събираме като хора, като екип от бивши съученици, които са помъдрели и загърбили детския маниер на поведение.

Пожелавам на всички съученици от Випуск 1971 г. много здраве, нови професионални успехи, много светли дни и радост в семействата. На 24 май нека всички сме заедно, за да покажем, че сме достойни граждани на Европа, че сме дорасли до нейната култура.

Поклон пред училището и учителите ни, дарили ни със светлина! Нека сътвореното от нас да се множи и развива за благо на децата и внуците ни, за благо на България!

Ирена ИЛИЕВА

30 г. Випуск 1981 г. /Випуск 1300 години България/

Завършихме средно образование в СОУ „Христо Ботев“ град Балчик през 1981 година. Наши класни ръководители бяха г-жа Митрашкова и г-жа Стефанова, която за съжаление не е между живите.

Не е за вярване - изминали са цели 30 години. Как бързо лети времето. Оставило е отпечатък върху лицата ни, но не и върху младежкия дух на сърцата ни. През годините има с какво да се похвалим. Всички се реализираха в живота успешно, носейки знанията от бал-

чишката гимназия. Една част като учители, други като военни, трети като инженери, счетоводители, медицински сестри, служители, банкери. Гордост за нашия випуск е актьора Николай Урумов.

Към хубавите мигове на безгрижните ученическите години ни връщат юбилейните срещи на всеки пет години. Незабравими остават мигове от преабитуриентските вечери, наситени с безброй серенади и абитуриентската вечер. Ярки личности бяха много на-

ши преподаватели. С признатие и уважение си спомняме - всеотдайните ни учители и възпитатели: Атанас Янев – учител по математика, Кирос Черкезов – учител по български език и литература, Руман Романов – учител по физическо възпитание, Люцкан Люцканов – по практика. Теразвиха нашия потенциал като хора, с които могат да се гордеят.

Благодарим Ви, учители! На всички съученици - Честит юбилей!

Румяна ПЕТРОВА

Юбилейни випуски 35 г. Випуск 1976

Преди 35 години 40 абитуриенти от випуск 1976 година завършиха успешно балчишката гимназия. Момичетата шурмуваха университетите, а момчетата поеха към „родната“ казарма.

Всички ние имахме мечти и амбиции да ги осъществим. Лекарите, учители, инженери, архитекти, артисти – това е само част от многообразните професии, които

упражняваме, пръснати по всички краища на България, но на 24 май винаги с усмивка си припомняме училищните лудории.

Учителите ни помнят с будилника, пуснат в час, със „случайно“ изсипаната вода върху стола на другарката....., с протеста да се подстрижем по „комсомолски“ на 11 май – само две седмици преди края на учебната

година, но ни помнят и с многобройните награди от олимпиади, викторини, рецитали, спортни състезания.

Ние с благодарност си спомняме за всички учители – възпитатели и строги, но винаги с разбиране към проблемите ни.

Честит празник на всички! Нека в този ден се върнем към най-безгрижните и щастливите години – ученическите.

Диана КОСТОВА

25 г. Випуск 1986 г.

Това сме ние - възпитаниците на ЕСПУ „Христо Ботев“ (сега вече СОУ) град Балчик. Част от последната тройка млада смяна на развитото социалистическо общество. Тъкмо да се втурнем да творим блага за партията майка и тя взе, че се даде багажа.

А ние бяхме млади ентузиастични, които си мислеха, че светът е спокоен и им вярваха безрезервно, но се питаха защо съучениците им говорят с възхищение за западните капиталистически страни.

И все пак едва ли някой от нашия набор изпитва носталгия по онова общество - много от нас още в училище бяха усетили лъжите и заблудите на социализма, други взимаха тези лъжи за чиста монета и им вярваха безрезервно, но се питаха защо съучениците им говорят с възхищение за западните капиталистически страни.

Но през пролетта на 1986, както всички випускници, и ние се вълнувахме от други неща - какви спомени ще запазим за училището и учителите си, ще си липсва ли едни на други, ще бъде ли хубав балът... ще се събд-

нат ли мечтите ни.

Оттогава минаха 25 години - все по-често се разминаваме по улиците, без да се познаем взаимно, все по-рядко си спомняме за училищните дни. Но всеки от нас е убеден, че випуск 1986 е най-добрият. Защо ли? Преживяхме края на една епоха и началото на друга. Оцеляхме! Имаше разочарования, бедност, неуспехи, отърсихме се от всички заблуди на старото и на новото време, изпитахме лошото на гърбовете си, но имаше и победи, гордост и радост - приспособихме се към несигурното ежедневие, калихме характерите си в трудностите и само фактът, че сме преживели всичко това вече е повод за гордост. Сега част от нас имат свой бизнес и сравнително високи доходи, част от нас се гордеят с професията си, а друга част се гордеят, че изобщо са на работа и разчитат на някакви макар и малки, но все пак - доходи.

Човек е така устроен, че постоянно си прави равнометка на отминалите дни, опитва се да предвиди бъдещето си като се учи от грешките на миналото. Така е и с нас.

Ние знаем, че точно сега се радваме на малкото време в живота си, в което знаем всичко, разбираме всичко и можем всичко. Ние сме в злат-

ната среда на живота и това ни дава предимството да съчетаем мъдрост и смелост, знание и умение, авантюризм и предпазливост. Ние разбираме младите и не ги съдим за грешките, защото още си спомняме, че сме били като тях. Ние разбираме старите, защото наскоро сме осъзнали какво причинява старостта на нашите родители и знаем, че скоро самите ние ще заемем тяхното място на мрънкаши и немощни старци.

И все по-често си спомняме прекрасните дни в училище и очарователната наивност на младостта си.

И всеки от нас е убеден, че випуск 1986 е най-добрият. Защото е нашият! Ние сме тук и се гордеем със своите лични успехи и с успеха на всеки свой съученик. Да си от випуск 1986 е чудесно - това сме ние - порасналите момичета и момчета от преди 25 години.

Честита 25-та годишнина от завършването на училище! На всички пожелавам вълнуваща и приятна среща на випуска, която ще се състои на 21.05.2011 година от 19.00 часа в ресторант Лотос!

Вяра ПОПОВА

